

Carducci, Giuseppe Chiarini, Guido Mazzoni, Annie Vivanti, Gabriele d'Annunzio, A. Torelli, Mario Rapisardi, Ugo Tarchetti, Emilio Praga, Fernando Fontana, Domenico Milelli, Arigo Boito, A. Aleardi, Ada Negri, Enrico Panzacchi.

Vsekako smejo Hrvatje pričakovati od bratov Ostojičev še lepih pesniških darov. Mi pa priporočamo njih pesmi tudi slovenskemu občinstvu, ki sega po hrvaških knjigah.

## Tam zunaj že tulpe žarijo.

**T**am zunaj že tulpe žarijo,  
prsteni nad poljem gre vzduh,  
vse bilke od solnca bleščijo,  
in sveti od solnca se plug.

Ni mi dobro . . . Jaz venem in hiram,  
ni moči mi iz tvojih bližin . . .  
Živim, ah — a zraven umiram  
po blesku gorâ in dolin.

Aleksandrov.

## V duši je zavela mrzla zima.

**V** duši je zavela mrzla zima,  
ko si proč obrnila oči.  
Ni jih, ni jih, ah, zaman jih iščem  
odhitelih, čarokrasnih dni.

Ni jih, ni jih — in pa tistih čutov,  
ki nekoč so v prsih rajali,  
ko sta duši v blaženstvu neskončnem  
uro harmonij obhajali.

Vetre ti je božal polno lice,  
ali jaz, kaj ne, še bolj sem znal.  
Afrodita je hitela k nama,  
Amor se je v grmu nasmejal.

Letargija se mi v prsih plazi,  
v srce moje nepokoj hiti.  
Jasna noč mi siplje zlate solze  
na ljubezen nepozabnih dni.

Fran Valenčič.